vnum denarium cogunt ad duplum offerendū
Etiā deberēt hoſtiatim duos denarios mēdi
care. Et ſi humiliter petit ſupportari allegādo
maximā paupertatē non meret exaudiri. Ideo
de illis ſacerdotibus dicit ſapiens. Qui obtu=
rat aures ſuas ad clamorem pauperis. et ipſe
K clamabit ꝛ non exaudietur. Prouer. xxj. Sed
diceres ꝙ omnis xp̄ianus vltra hos quattuor
dies ꝑtactos adhuc tenetur ad altare in miſſa
rum ſolennijs offerre. Quia Greg⁹ papa. vij.
et ponitur de conſe. di. j. omnis. Omnis inq̄t
xp̄ianus ꝓcuret ad miſſarum ſolennia aliquid
deo offerre ꝛ ducere ad memoriā qđ domin⁹
per Moyſen dixit Exo. xxiij. Non apparebis
in ꝯſpectu meo vacuus. Ad hoc rñdet Diaco
nus in roſario. ꝙ hoc intelligitur de oblatiōe
interiori vel bonorum operum vel de cōſilio nec
alie oblationes pn̄t de iure peti vt ait Hugo et
Ray. Sꝫ omnibus p̄cipitur ne vacui. id ē. ſine
oratione vł bonis opibus ad miſſarum ſolennia
accedant. ideo debent deo cum ſumma diligē
tia ꝛ orationes ꝛ bona opera ꝓferre et offerre
vt dicunt doc. exponendo illud Exodi. Iā di=
ctum non apparebis. Et ne ſacerdotes habe=
ant occaſiones cogendi ſubditos. vt quotidia
nas oblationes faciant prouiſum eſt eis đ de=
cimis ꝛ p̄mitijs quas de iure petere pn̄t. vt ex
tra de deci. in multis ca. vbi v̄o decime nō dan
tur. ſicut in multis locis alemanie ꝛ alibi loco
decimarum ſunt eis alia bona quibus viuere va=
leant aſſignata. Si v̄o ſacerdos parochialis
adeo eſſet paup ꝙ non poſſet quotidianis ob=
lationibus ſuſtentari ſubditi tenentur ad ho=
norem dei p̄ncipaliter et cōſequēter ad ſuſtēta
tionem ſacerdotis munera offerre ad altare.
Quia dicit apl's. j. Cor. ix. Nemo cogitur ꝓ=
prijs ſtipendijs militare. Et hoc itellige ſi ſub
diti poſſunt ſibi ſubuenire tenentur ad hoc. Si
v̄o non poſſunt ꝓpter paupertatē non ſunt cogē
di. vt dicit Innoc. Sꝫ poſſet eis ſacerdos ſub
trahere diuina officia ad tp̄s. vt dicit glo. j. q.
j. Super. c. ſacerdos. Et hoc ideo vt neceſſita
tem operib⁹ manuū ſuarum ſibi eo liberius poſ=
ſet acquirere. Exemplo beati Pauli qui ſciuit
artem ſcenofactoriā ꝛ operatus eſt eā. Act.
xviij. Et laborauit manibus ſuis ne quem gra
uaret. dicit enim. ij. ad Theſſal. iij. Non inqui
eti. i. vagabundi inter vos fuimus neqꝫ gratis
panem manducauim⁹. ſ. petentes nobis mini=
ſtrari ab aliquo in labore ſcilicꝫ corporali ꝛ fa
tigatione die ac nocte opantes. ſ. ad acquiren
dum victum noſtrum ne quem veſtrum grauare
mus. Et dicit notāter dn̄s in euangelio. Si of=
L fers munus tuum ad altare ꝛ non alienū. quia
ſolūmodo oblationes illorum ſunt recipiende
q̄ de bonis a deo conceſſis et bene acquiſitis
offerūt ad altare vel oblationē impēdūt vt pꝫ
ex dict̄ beati Greg. xiiij. q. v. c. Elemoſyna. et
i. c. ſcp̄tū eſt. dr̄. Scriptū eſt inq̄t victime im=
piorum abomiabiles deo vota iuſtorum placabilia
Neqꝫ eni in oīpotentis dei iudicio q̄d ſꝫ a quo
det̄ inſpicit̄. hinc eſt eni ꝙ ſcriptū eſt. Reſpe=
xit de⁹ ad Abel ꝛ ad munera ei⁹. ad Cayn aūt
ꝛ ad munera ei⁹ non reſpexit. Et dicit notant̄
recordat⁹ fueris. qꝛ frater tuus hꝫ aliquid ad
uerſum te. ꝛ hoc p̄t intelligi deo dicēte vel diſſi
dente cui⁹ oblatio nō recipitur niſi fratri recō=
ciliet̄. Sicut patet ex cōcilio carthagineñ. iiij.
ꝛ habet̄ diſ. xc. c. Oblatiōes. vbi dr̄. Oblatio
nes diſſidentiū fratrū neqꝫ in ſacrario neqꝫ in
gazophylatio recipiātur. Et dicit glo. cū odiū
eorum apertū eſt et notoriū. oblationes eorum nō
ſunt recipiende. ꝛ intelligitur de oblationibus
volūtarijs non de decimis et oblationib⁹ debi
tis ꝛ primitijs. Et addit p̄dictū. c. oblationes
ꝙ dona eorum q̄ opprimunt paupes ſimilit̄ ſunt
refutanda. ideo neceſſe eſt illis vt p̄us fratrib⁹
ſuis reconciliētur videlicꝫ qui odit odium re=
mittendo. Et q̄ oppꝛſſit leſo ſatiſfaciēdo. ꝛ ideo
dicit Chryſo. Si cogitatiōe offendiſti cogitati
one recōcilia. i. redde amorē ꝓ odio qđ aduer
ſus ꝓximū tuū habuiſti. Si v̄bo offendiſti ver=
bis recōcilia ſiue in faciem ſiue poſt tergū. Si
opib⁹ offendiſti opib⁹ reconcilia ꝛ offeras deo
mun⁹ tuū aliter nō recipiet. Quid enim ꝓderit
tua oblatio ſi aduerſū te crexerit ſe tui fratris
corā deo accuſatio. nunq̄d illū ſpernet ꝛ ſe tibi
placabilē reddet? quaſi diceret. nullo modo.

Dñica ſeptima poſt trinitat̄. Sermo p̄mus.

NUnc libera=
ti a pctō ſerui facti eſtis deo. Ad
Roma. vj. Quintilian⁹ in li. ſuo de
clarationū ponit talē caſum. ꝙ q̄dam diues ꝛ q̄
q̄dam paup erāt vicini hortulis ipſorum ꝯiūctis
Diues eni in horto ſuo habuit flores pauper
apes. cū aūt inimici eēnt ad īuicē diues ꝯq̄ſt⁹
ē flores ſuos diſcerpi ab apib⁹ paupis denun=
ciās paupi vt eas trāſferret. paupere v̄o apes
ſuas nō trāſferēte. diues ille flores ſuos ſper=
ſit veneno. apes v̄o paupis diſcerpētes flores
oēs perierūt. Sp̄ualit̄ paup ille xp̄s ē q̄ adeo
paup fuit ꝙ nō habuit vbi caput ſuū poneret.
Mat. viij. Luc. ix. vbi legit̄ ꝙ xp̄o dixit q̄dā.
Sequor te quocūqꝫ ieris. dixit aūt illi. vulpes
foueas habēt ꝛ volucres celi nidos. fili⁹ autē
hoīs non habet vbi caput ſuum reclinet. ideo
dr̄ in pſ. lxxxvij. Paup ſum ego et i laborib⁹

a iuuentute mea. Et alibi. lxxxv. Inops ⁊ pau
per ſum ego. Iſte quidem pauper chriſtus ha=
buit ab initio mūdi ⁊ adhuc habet apes. vide=
licet homines quorū aliqui ſunt humiles ⁊ de=
uoti. De vnoquoqꝫ tali dicit ſapiens Eccl. xj.
Breuis in volatilibus apes. id ē. humiles in=
ter ſuperbos. Aliqui autem peccatores et im=
mundi. Iuxta illud Eſa. vij. Sibilabit dominꝰ
api. id eſt. immundum peccatorem per inſpira
tionem ad ſe vocat. Sed diues ille ſignificat
diabolum. Quia ſm ſanctum Tho. glo. conti
nua. ſuper Matth. Diabolus ꝑeſt diuitijs nō
ꝙ ipſas poſſit dare niſi quando deus permit=
tit. ſed quia ꝑ eas homines fallit. hic reuera
diues habet flores qui ſunt oblectamēta mun
dialia ⁊ carnalia. De quibus Sap. ij. Non in=
quit ꝓtereat nos flos campi nec aliqđ ſit pra=
tum quod non pertranſeat luxuria noſtra. Si
cut ergo iſti videlicet diues ⁊ pauper habue=
runt hortulos cōiunctos. Sic xp̄s ⁊ diabolus
habent congregationes ſuas ſimul coniūctas
quia congregatio bonorum et malorū ē ſimul
in hac vita. ⁊ hoc ideo ſm beatum Aug. xxiij.
q. iij. c. Tollerandi. Nam ſi mali a bonis ſepa=
rentur pax generalis eccleſie perturbaretur
et concutiaretur. Sed heu diues ille iniquiſſi=
mus ſcilicet diabolus aſpergit flores delecta=
tionum huius mūdi veneno iniquitatis ⁊ pec=
cati. Apes vͦo chriſti inſedentes et guſtantes
periunt ⁊ moriunt̄ in anima ⁊ tandem morerē
tur morte eterna niſi ꝑ xp̄m a peccato libera=
rent̄. Sicut liberauit romanos ꝙ exhibuerunt
mēbra ſua ſeruire immundicie. id eſt. peccatis
carnalibus vt os gule renes luxurie ⁊ oculos
impudicicie. de qbus aiūt verba ꝑlibata. nunc
liberati a peccato. In qbus vͦbis duo prepo=
nit. ꝑmo liberationem xp̄i grõſam ibi. nunc li
berati a peccato. ſecundo ſeruitutem liberati
ſtudioſam ibi. ſerui aūt facti deo eſtis. De pri=
mo eſt notandū. Robertus holk. lec. cxxviij.
N ſuper li. Sap. dicit. Chriſtus liberat homines
tripliciter. liberat eni ſicut medicꝰ egrotantes
a morbis oppſſos. Sicut ꝑnceps dimicātes in
caſtris obſeſſos. Sicut iudex allegantes ſe in
iuſta perpeſſos. Primo ergo liberat nos ſicut
medicus liberat egrotātes a morbis oppſſos
Nam bonus medicus non ſtatim et ſubito cu=
rat hominem in caſu niſi materia infirmitatis
ſit magna et paulatim iuuat naturam per me=
dicinam vt ipſa ſic adiuta purget ſeipam forti=
orem vt purior conualeſcat. Et lꝫ infirmus in
gemiſcat ⁊ ploret vt cito liberetur. medicus ta
men prudēter expectat, et patienter operatur,
et eſt melius pro infirmo ꝙ ipſemet intelligat
Moraliter infirmitas a qua vult celeſtis me=
dicus nos ſua pietate liberare. Iuxta illđ pš.
xl. Dixi. domine miſerere mei ſana animā me=
am quia peccaui tibi. Iſtam infirmitatē et cō=
cupiſcentiā originalē que in corpe noſtro ma=
net ſemꝑ inclināſ ē ad peccatum que languor
modo vocatur ſm Aug. ꝙ i hac vita minui ꝑt
extingui non pōt. Medicus noſter chriſtꝰ no=
luit curare ſubito. ſed per medium et moram
tēporis. ⁊ ideo reliqt nob electuaria vnctiōis.
cibaria collatiua ſanitatꝫ. ⁊ hec ſunt ſacramē=
ta ecclie q̄ſi quoddam appotecarium. videlicꝫ
baptiſmꝰ ⁊ eucariſtia penitentia et ſacra vn=
ctio ⁊c̄. per q̄ liberamur a peccatꝫ. qꝛ ⁊ ipſi ro=
mani de quibꝰ in pn̄ti epl̄a loqt̄ beatꝰ Paulus
Liberati ſunt a peccato ꝑ baptiſmatis aquaꝫ
Et lꝫ h ad tp̄s liberamur a peccatis. tn̄ ꝑfecte
nō curamur ab eis. ſed i reſurrectione aut cor
poꝝ mortuorum generali curabimur ceſſante
omni infirmitate et ad peccādū ꝓnitate. De q̄
Gen̄. viij. Senſus ⁊ cogitatio hoīs ꝓni ſūt ad
malū ab adoleſcētia ſua. Et. xx. q. iij. c. Pro=
cliuis dr̄. Procliuis ē curſus hoīs ad volu=
ptatē ⁊ natura voluptatū mutatrix eſt. Et. xij
q. j. c. Ois dr̄ ſic. Ois etas ab adoleſcētia ſua O
in malū ꝓna ē. ideo in pn̄ti ꝯtinue infirmi ſumꝰ
dicēte ꝓpheta. Miſerere mei dn̄e qm̄ infirmꝰ
ſum ſa. me dn̄e ⁊c̄. Dilationem vͦo iſtiꝰ ſanita=
tis qđamodo moleſte ferunt aliqui. qꝛ ē cōtra
affectionem comodi. vn̄ dicit apl̄s ad Roma.
vij. Infelix eni ego hō qs me liberabit de cor=
pore mortis huius? Et rn̄det gr̄a dei ꝑ ieſum
xp̄m dn̄m noſtꝝ. Glo dicit. ꝙ in pn̄ti liberat a
lege ſeruitutis inq̄tuꝫ eſt culpa. In futuro in=
q̄tum ē pena. ipe aūt apl̄s ꝯſolatur ſe ⁊ alios
hoīes ꝙ in breui ꝯſequētur ſanitatē ꝑfectā. lꝫ
nunc ingemiſcāt expectātes dicēs. Ipſaqꝫ cre
atura liberabitur a ſuitute corruptionis in li=
bertatē filioꝝ dei. Aliq libri ſic hn̄t qm̄ et ipſe
creaturā ſcꝫ humanaꝫ liberabit a ſuitute cor=
ruptiōis i libertatē gl̄ie filioꝝ dei. ad Roma.
viij. Qđ tūc erit quādo natura humana perfe=
cte gl̄ificabitur ⁊ erit ſanata et liberata ab oī
iniquitate infirmitatis peccati. Iob. v. In ſex
tribulationibꝰ liberabit te ⁊ in ſeptima nō tā=
get te malū. Ideo de illis qui iam ſunt apud de
um dici poteſt cōueniēter illud vͦbum apl̄i pre
aſſumptum. liberati ſcꝫ eſtis a peccato et ſerui
eſtis facti deo. quia ſeruient ei in templo ſuo P
die ac nocte. Apoc̄. viij. Secundo liberat nos
chriſtus. Sicut liberat princeps milites ſuos
in caſtris obſeſſos. et hoc figuratuꝫ eſt in hac
hiſtoria. Narrat ſextus Iulius libro. iij. c. vj.
De quodaꝫ principe nomine Cleomio cuiꝰ po
pulꝰ in q̄dā ciuitate tenebat̄ obſeſſus volēs ſi
bi caute ⁊ pplo ꝯſulere qđ eis vtiliꝰ expediret

Dñica ſeptĩa poſt trinita.

cũ eãs litteras aliter non poſſet tranſmittere ordinauit ꝙ vnus de militibꝰ ſuis. de quo ſatiſ cõſiderat vt ad obſidionem accederet ⁊ cũ aduerſarijs obſidionem facientibꝰ quaſi eos adiuuans fortiter inſultuꝫ ꝑberet. ordinauit etiã ꝙ nll'a tela mitteret niſi illa ſibi traderet. Tradidit ꝗ ſibi tela lanceas ⁊ ſagittas in quibꝰ artificialiter ſculptũ erat. Confortamini ⁊ eſtote fideles. ego ṽo leomio venio. obſidioneꝫ cito a vobis remoueo. Iſte ergo miles quaſi hoſtis ⁊ inimicus ciuitatis ad obſidionem acceſſit. ⁊ ciuitatẽ obſidentibus et expugnantibus ſe immiſcuit ⁊ tela modo predicto ſcṗta vltra muros iecit. quibus acceptis et lectis illi qui ciuitatem defendebant plurimũ confortati hoſtibus reſtiterunt et ciuitatem domino ſuo ſeruauerunt. Moraliter ṗnceps iſte ẽ xp̃s q̃ ṗnceps eſt pacis. Eſa. ix. Ciuitas ṽo eſt eccleſia militans in qua ſumus. milites in ciuitate ſunt fideles in eccleſia. quia militia ẽ vita hominis ſuper terraꝫ. Iob. vij. Hec ciuitas ẽ obſeſſa ꝑ circũitum a demonibus et malis hoibus. De demone dicit beatꝰ Petrꝰ. j. Pet. v. Et habet iij. q. j. c. Nulli dubiũ. ꝙ circuit tãꝗ leo rugiens q̃rẽs quẽ deuoret. Et dicͭ glo. ꝑ circũitũ innuitͭ ꝙ ſit aſtutꝰ. Qui enĩ vult capere caſtrum nõ incedit ꝑ rectam viã. Sed circũit vt videat ex qua parte facilius capi poſſit. Sed per hoc ꝙ dicit querens quem deuoret. innuitur ꝙ ſit crudelis. Iuxta illud Hiere. vj. Crudelis eſt ⁊ non miſeretur. De hominibꝰ ṽo malis dicitͭ in pſ̃. In circũitu impij ambulant. Idcirco xp̃s ṗnceps noſter volens nos liberare et confortare mittit nobis militem cum lancea ſagittis ⁊ telis. hoc eſt ꝑlatum vel ꝑdicatorem ṽbi dei cuiꝰ ſagitte ſunt acute. Iuxta illud pſ̃. Sagitte potentis acute. Iſte accedit q̃ſi apparenter ſit aduerſarius cum tñ realis eſt amicus. Naꝫ mittit tela increpationis reprehẽſionis et obiurgationis. in ciuitatem militãtis eccl'ie. cui q̇libet q̇dem debet ꝯſentire. et eius increpationes libenter audire. Iuxta illud Mat. v. Eſto conſentiẽs aduerſario tuo cito dũ es cum eo ĩ via. videas ergo q̇d ĩ telis ſuaꝝ increpationũ ſit ſcriptum ⁊ inuenies ꝙ eſt miſſus de ṗncipe tuo xp̃o non ad te finaliter expugnãdum. Sꝫ de obſidione prudenter liberanduꝫ. Quia ipſe predicator poteſt ſignari per hunc virum pauperem. De quo dicit Eccle. ix. Parua ciuitas ⁊ pauci viri ĩ ea. venitq; rex magnus ⁊ vallauit eaꝫ. extruxitq; munitiões ꝑ gyrum. ⁊ facta eſt obſidio. inuentuſq; ẽ in ea vir pauper et ſapiẽs ⁊ liberauit vrbem per ſapientiam ſuam. Moraliter hec ciuitas parua ſignificat in generali totum mundum qui reſpectu celi paruꝰ

eſt quaſi punctus. vel in ſpeciali ſignificat etiã quamlibet ciuitatem que parua dicitur reſpectu beatorũ hominũ. Quia dicit Dauid ĩ pſ̃. Vidi iniquitatem ⁊ contradictionẽ in ciuitate In ea etiam ſunt pauci ſcilicet a virtute. quia heu omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt. non eſt qui faciet bonuꝫ. non eſt vſq; ad vnum. id eſt. valde paucos. Cõtra hanc venit rex magnus. id ẽ. diabolus qui ẽ rex ſuꝑ omnes filios ſuperbie. Iob. xlj. Et vallauit eam ĩ ſidijs ſuis. Quia dicit Iohannes papa. xvj. q ij. c. Viſis litteris. habet inquit mille nocendi modos nec ignoramus aſtutiaꝫ eius. conatur nanq; a principio ruine ſue vnitatem eccleſie reſcindere. charitatem vulnerare. ſanctorum opeꝝ dulcedinẽ felle inuidie inficere. Et omnibus modis humanum genus euertere ⁊ perturbare. dolet enĩ ſatis et erubeſcit charitatẽ quã nequiuit in celo habere. homines ꝯſtantes ex lute a materia in terra tenere. hec ille. Ecce q̃liter vndiq; vallat ciuitatem. id eſt. congregationem hominum. Extruxit etiaꝫ munitiones principaliter tres per gyrum ſcilicet ſuperbiã auariciam ⁊ luxuriam. in quibus quaſi totum mundum impugnat. quia omne quod ẽ in mũdo aut eſt concupiſcentia carnis. aut concupiſcentia oculorum. aut ſuperbia vite. j. Ioh. ij. Ideo neceſſe eſt vt vir pauper et ſapiens inueniatur ſcilicet ꝑdicator qui debet eſſe pauꝑ renunciando diuitijs. et ſapiens in ſcientijs. vt ſua ſapientia liberet ciuitatem. id eſt. animam hominis a poteſtate demonis. ¶ Tertio liberat Q hominesE chriſtꝰ ſicut liberat iudex iniuſta perpeſſos. diabolus enĩ hominem ſeduxerat ⁊ induxerat ad peccãduꝫ. vt habetur Geñ. iij. Et manifeſtius declarat magiſter li. ij. ſentẽtiaꝝ di. xxj. Ideo ſub virtute diaboli fuit homo detentus. iuſte quidem quãtum fuit ex parte hominis. ſed iniuſte ex parte demonis. Sicut declarat Anſhel. in li. Cur deus hõ. c. vij. Homo inquit meruerat vt puniretͬ. nec ab aliquo conuenientiꝰ q̃ ab illo cui conſenſerat vt peccaret diaboli ṽo merituꝫ nullũ erat vt puniret. imo tanto hoc diabolus faciebat iniuſtius quanto non ad hoc amore iuſticie trahebatur. Sed inſtinctu malicie impellebatur. Ideo ſm eum iuſtum fuit ex ꝑte hominis ꝙ ipſe a diabolo puniretur. Sed non fuit iuſtum ex parte diaboli vt ipſe hominem puniret. Ab iniuſta punitione iſta et ſeruitute liberauit nos chriſtus morte ſua. quia ipſe ſolus hoc facere potuit. Iuxta illud Iac. iiij. Unus eſt enim legiſlator et iudex q̃ poteſt perdere ⁊ liberare. vnde liberauit nos eodeꝫ modo ſicut Codrꝰ rex athenieñ. de quo tñ inſerui in ꝑte ṗma huiꝰ opis vt ptꝫ

regiſtrum intuenti .tñ adhuc hic neceſſe illò in
ſerere dignũ duxi vt eo frequẽtius habeatur ĩ
memoria liberatio generꝭ humani. ꝛ paſſio re=
cordetur ieſu xpi. Refert enĩ Aug⁹. li. xiiij. de
ciui. dei. et Ualerius li. v. c. iiij. Nam cũ regio
ſua ꝛ ciuitas ingenti hoſtium bello debilitata
eſſet. humani auxilij diffidentia ad oraculũ ap
polonis cõfugit ac per legatos ſciſcitatus eſt
quõ tam graue belluʒ diſcuti poſſit: Rñdit ap
pollo ita illi finem fore ſi ipe hoſtium manu oc
cubuiſſet. Qd cum ad hoſtiũ caſtra ꝑueniſſet.
ordinauerũt ꝙ nullo modo regẽ attenẽ. occi
derent. videns Codrus ꝙ ciuitas ſua nllo mõ
pacem habere poſſet niſi ipſe manu hoſtili oc=
cumberet. depoſuit regia inſignia et habitum
pauperem induit et caſtra hoſtiũ ingreſſus eſt
vbi quendam ad pugnã incitãs interfectus oc
cubit ſicqꝫ pr̃iam liberauit .ꝓpter quod a ſuis
inter deos cõputatus ẽ. Applicatio plane pa=
tet ꝙ xp̃s eſt rex ecc̃ie militantis. Aduerſarij
ſunt diaboli. Ciuitas eſt eccleſia ſancta ex bo=
nis ꝛ malis hoibus ꝯgregata. ꝓphetatuʒ enĩ
fuit ꝛ a deo ordinatum ꝙ eccl̃ia. i. electi de ge=
nere humano non potuit habere pacẽ niſi rex
eorum iterficeretur . xp̃s enĩ filius dei videns
hoc cuʒ in forma dei eſſet exinaniuit ſemetipm
formam ſerui accipiẽs in ſil̃itudinem hominuʒ
factus vt h õ humiliauit ſe et obediens factus
eſt vſqꝫ ad morteʒ mortẽ aũt crucis .ad Phil.
ij. Et ſic nos a ſeruitute diaboli liberauit vt di
cat Apl̃s ad Gal. iiij. Ita ꝙ non ſumus ancil=
B le filij ſʒ liberi qua libertate nos liberauit. Sʒ
d. q. Cum chriſtus nos per potentiam libera=
re potuit cur ſe ad liberandũ nos tñ humilia=
re voluit: Ad hoc rñdet magiſter ſentẽtiaꝝ li.
iij. di. xx. c. j. Aſſumẽs pro ſe dictũ Aug. Ideo
potẽtia vincere noluit . quia diabolus vitio ꝑ
uerſitatis ſue amator eſt potentie et deſertor
oppugnatorqꝫ iuſticie in quo hoies magis eũ
imitãtur qua neglecta vel etiã peroſa. i. odioſa
iuſticia potentie mãgis ſtudent eiuſqꝫ vel ade=
ptione letãtur vel cupiditate inflãmenť. Ideo
placuit deo vt nõ potentia ſed iuſticia et humi
litate vincẽs hominẽ erueret in quo euʒ imita=
ri diſceret. Et in fine dicit. Iuſticia ḡ humilita
tis hominẽ liberat quẽ ſola potentia eq̃ſſime li
berare potuit. vt dic̃ Ambro. ꝛ allegať a magi
ſtro li. iij. di. xviij. c. vlť. Propter ꝑmuʒ pctm̃
homo ſub ptãte diaboli erat ꝛ non potuit ali=
qua pura creatura inueniri q̃ tñ potuit ſe hu=
miliare q̃tuʒ ꝑm⁹ homo ſupbiuit niſi ſol⁹ xp̃s
qui fuit deus et homo qui in ſe impleuit omneʒ
iuſticiam. i. conſũmatiſſimã qua maior eſſe nõ
potuit. hec Ambro. Ideʒ magiſter qui ꝛ ſupra
di. xx. c. ij. Iniuſte inquit ad ſe tenebat diabo=
lus hominem . Sed homo iuſte tenebatur. qꝛ
diabolus nunq̃ meruit poteſtateʒ habere ſuꝑ
hominem. Sed homo meruit per culpam pati
diaboli tyrannideʒ. Si ergo deus q̃ vtriqꝫ pre
erat potentia hominem vellet liberare ſola iuſ
ſionis virtute poterat rectiſſime liberare. Sʒ
ob hanc cauſam ꝑmiſſam iuſticia vti humilita
tis voluit qui dum ĩ carne mortali crucifixus
ẽ iuſtificati ſumus. i. per repromiſſionẽ pecca=
torum eruti ò poteſtate diaboli. ꝛ ita a chriſto
iuſticia diabolus victus eſt nõ potẽtia. Quã= S
tum ad ſecundũ ponit ſeruitutẽ liberati. ſ. ho=
minis ſtudioſam. cuʒ dicit. Serui autem facti
deo. Ubi nota quãdo aliq̃s dominus terren⁹
aliquos homines de poteſtate tyranni liberaſ
ſet illi merito ſui ſui facti eſſent. Sed domins
noſter ieſus xp̃s liberauit nos a poteſtate dia
boli tyrãni infernalis qui totum genus huma
num vinctũ tenebat. quare merito ei ſeruire te
nemur. Et q̃liter hec ſeruit⁹ fieri debeat oſten
dit apoſtolus Paulus ſupra in epl̃a hodierna
Sicut inquit exhibuiſtis membra veſtra ſerui=
re imundicie ꝛ iniq̃tati ad iniquitateʒ . ita nũc
exhibite membra veſtra ſeruire iuſticie in iuſti
ficationem. quaſi di. Sicut omnia membra ex
hibuimus ad ſeruiendum diabolo. ita exhibe=
mus omnia membra ad ſeruiẽdum deo. Exem
plum de ſancta maria magdalena . de qua di=
cit Gregorius in omel. Quot in ſe habuit oble
ctamenta tot de ſe inuenit holocauſta .conuer
tit ad numerũ virtutum numerũ criminum vt
totum ſuiret deo in penitẽtia q̃cquid ex ſe deũ
cõtempſit in culpa. Non ſic faciũt multi .quia
ꝛ ſi corpe ſuierũt deo ieiunando ò poſſeſſioni
bus ſuis ſuiunt diabolo auare cupiẽdo. ꝛ ſic
claudicant in duas ptes. Quibus dr̃. iij. Reg.
xviij. Uſquequo claudicatis ĩ duas ptes ſi do
min⁹ ẽ de⁹ ſeq̃mini eũ. ſ. ei tã corpe q̃ reb⁹ ſui
endo. quia nemo poteſt duobus dominus ſui
re Matth. vj. Ideo dr̃. j. Reg. vij. Preparate
corda vr̃a dño ꝛ ſuite illi ſoli. Et Matth. vij.
Dominũ deñ tuũ adorabis et illi ſoli ſerues.
Eſt tamen notandum ꝙ ſeruiẽtes deo vt dicit T
Berñ. in quodã ſer. ſm triplicem ſtatũ ſcilicet
incipientium proficientium ꝛ perfectorum de=
bent ſe tripliciter ĩ v̉tutib⁹ exercere. Primo di
cit ꝙ ſeruiẽtes deo q̃tum ad ſtatũ incipientiũ
debent ſeſſic in v̉tutibus exercere ꝙ tpe tẽpta
tionis a lapſu peccati ſe teneãt. Iuxta illò Sa
pi. Fili accedens ad ſeruitutem dei ſta in iuſti=
cia. glo. erga ꝓximum et timore ante deũ. ꝛ ꝑ=
para aiaʒ tuam ad temptationẽ videlʒ vt non
ꝯſentias tẽptationi ꝛ redeas ĩ peccatũ . Eccl̃i.
ij. Et hoc ẽ eis neceſſariũ. qꝛ nõ ſolũ ẽ tẽptatio
nes ſuſtinere veꝝ etiã poſt ſanctã ꝯuerſationẽ

foꝛtioꝛes ꝯflictus temptationũ ſuſtinebũt. Iuxta illud Chryſo. in omel. Quiſq̃s poſt baptiſmum maioꝛes ſuſtinẽs tẽptatiões non turbet̃ eteni ꝓpter hoc ſuſcepiſti arma non vt vaces ſʒ vt pͤlieris. Ideo aũt temptationem nõ ꝓhibet. pꝛimo vt diſcas qm̃ multo factus es foꝛtioꝛ. deinde vt magnitudine donoꝛum non extollaris. tertio vt diabolus experiẽtia cognoſcat ꝙ ꝑfectioꝛ abſceſſiſti. quarto vt ꝑ hoc foꝛtioꝛ reddaris. quinto vt crediti tibi theſauri ſignũ accipias. Neq̃ꝫ eni diabolꝰ ſuꝑueniret tibi ad temptandũ niſi tibi in maioꝛe honoꝛe effectuꝫ videret. hec Chryſo. Et poteſt addi ſextum vt videlicet hõ ꝑ temptationem fiat deo magis acceptus. Iuxta illud. Fidelis aũt deꝰ non patietur vos temptari ſuper illõ quod poteſtis et faciet cum temptatione pꝛouentum. j. C Coꝛi. iiij. Secũdo dicit Bern̄. ꝙ ſeruiẽtes deo q̃tum ad ſtatum ꝓficientium debent ſe ſic ĩ virtutibus exercere ꝙ in eis ꝯtinue ꝓficiant. Iuxta illud. Iuſtoꝝ ſemita quaſi lux ſplẽdẽs ꝓcedit ⁊ creſcit vſq̃ꝫ ad ꝑfectum diem. Prouer. iiij. Quod verbum tractans beatus Gregꝰ et allegatur de pe. di. ij. Pretereũdũ. In eoꝛum nanq̃ꝫ animo. ſcꝫ iuſtoꝛum bonoꝝ deſiderium atq̃ꝫ intellectus lucis intime iam pars diei eſt Sed quia vſq̃ꝫ ad finẽ vite in virtute ꝓficiunt ad ꝑfectam diem. tunc veniunt quando ad regna celeſtia ducti ĩ ea luce quam deſiderant iã minus aliq̃d habebunt. Tertio vt dicit Bern̄ Seruientes deo q̃tum ad ſtatum perfectoꝛuꝫ debent ſe ſic in v̄tutibus exercere ꝙ tribulationes ꝓ chꝛiſto libenter ſuſtineant exemplo apoſtoli quem neq̃ꝫ moꝛs neq̃ꝫ vita potuit a charitate chꝛiſti ſeꝑare. Ad Roma. viij. Sed quia nullꝰ poteſt ſic ſeruire deo ſine dono dei ⁊ gratia ſm̄ Auguſ. li. xiiij. de ci. dei. c. xxij. ⁊. xxiij. Ideo neceſſarium eſt dei ſeruitoꝛibus gratiaꝫ poſtulare de ipſis nullatenus cõfidentes. Iuxta illud dictum Bern̄. Incaſſum laboꝛat ĩ acquiſitione virtutum qui eas ꝓpꝛia v̄tute nitit̃ acquirere. Sed aliunde eas querendo ſcilicet a domino virtutum qui eſt chꝛiſtus.

Dominica ſeptima poſt trinitatis. Sermo ſecundus.

MIſerioꝛ ſuper turbas. quia ecce iã triduo ſuſtinent me nec habent qḋ mãducent. et ſi dimiſero eos ieiunos deficiẽt in via. Marc. viij B Pli. in hiſto. na. dicit ꝙ inter omnia animalia aquila eſt maxime liberalis. Nam auibus eaꝫ ſequentibus cõdiuidit pꝛedam quã cepit. ideo eam ſemper alie aues ſolent inſequi ſperantes ꝙ de ipius p̄da eis debeat aliqua poꝛtio impartiri. Moꝛaliter ꝑ aq̄lam que eſt regina auiũ. ⁊ inter eas tenet p̄ncipatũ. deſignãtur dñi terreni q̃ ad ſil̄itudinem aq̄le debẽt erga ſuos ſubditos eſſe liberales qualis fuit Tiberiꝰ ceſar. de quo refert Suetoniꝰ cuꝫ dixiſſe. boni paſtoꝛis eſt. i. ad eũ ꝑtinet pecudes cuſtodire nõ deglutire. Et beatꝰ Augꝰ ꝺ v̄bis dñi ſer. vj. loquens de bono p̄lato dicẽs. Bonꝰ ſi fuerit q̃d tibi p̄eſt nutritoꝛ tuꝰ ẽ. ſi malus fuerit toꝛtoꝛ tuꝰ eſt. Et p̄ncipalit̃ debet vnuſq̃ſq̃ꝫ dñs ſiue ſpũalis ſiue ſecularis ꝓuidere diligẽter ſuis ſubditꝭ q̃ eũ ſequũtur ĩ aliqua expeditiõe. qꝛ aquila p̄uidet alijs auibꝰ ſe ſequẽtibꝰ. ideo de Dauid legitur ꝙ ſꝑ fecit ꝓuiſiouẽ ſuis militibꝰ q̃ ſecum erãt. Nã cũ ſemel eſſet in deſerto et non haberet neceſſaria miſit ſuos ad Nabal ꝓ victualibus vt paſceret ſe et ſuos. j. Reg. xxv. de ipſo etiaꝫ legitur ꝙ adeo fuit liberalis ꝙ potꝰ voluit ꝑ ſe carere q̃ꝫ milites ſuos defectũ habere Nã legit̃. ij. Reg. xxiij. Cũ eẽt in cãpo pugnaturus cuꝫ Philiſteis deſiderauit habere aquã de ciſterna bethleẽ dicens. O ſi q̃s mihi daret aquã de ciſterna q̃ eſt in bethleẽ iux̃ poꝛtaꝫ. qḋ cũ audirẽt viri tres foꝛtes irruperãt in caſtra philiſtinoꝝ ⁊ aquã ei attulerũt q̃ cum fuiſſet ei allata noluit bibere ſʒ dixit. nũ ſanguinẽ iſtoꝝ q̃ ꝓfecti ſunt ⁊ aĩaꝝ periculum potabo? Et qꝛ non ſuffecit iſta aqua etiã alijs maluit ab ea ſuſtinere. Ita legit̃ in hiſto. regis Alexandri magni. cum quadam die ipſe et exercitus eiꝰ iter agerẽt ceperũt hr̄e ſitim magnã quã cũ Alexãder ſufferre non poſſet. q̃dã miles Seulꝰ noĩe inuenit aquã in petra cauata de qua impleuit caſſidẽ ſuũ ⁊ attulit regi plus diligẽs eiꝰ vitam q̃ꝫ ſuã. Ille aũt cõuocans exercitũ coꝛaꝫ oĩbꝰ effudit ipam aquã in terrã ne dũ videret exercitꝰ ꝙ ipſe ſolus biberet plꝰ ſitire inciperẽt. et ſic qui pauit eos dum habuiſſet. i. maluit cum eis carere duꝫ defeciſſet. Sic ad ꝓpoſituꝫ xp̄s celitus aquila adeo fuit liberalis ⁊ miſericoꝛs ꝙ ſequentẽ populũ ſꝑ ſollicitus ẽ paſcere. ſic Joh. vj. Quinq̃ꝫ milia hoĩuꝫ qui venernut ad ip̄m pauit de quinq̃ꝫ panibus ⁊ duobus piſcibus. et h̃ quattuoꝛ milia de ſeptẽ panibus. Et hãc ſuã liberalẽ miſericoꝛdiã oſtẽdit ĩ v̄bis allegatis cuꝫ dixit. miſerioꝛ ſuꝑ turbam. qꝛ ecce iam triduo ſuſtinent me. In q̃bus v̄bis euãgelij tria p̄ncipaliter tangũtur. p̄mo dei miſerantis liberalitas ibi. miſerioꝛ ſuꝑ tur. ſecũdo mẽſe redũdãtꝭ ſacietas ibi. accipiẽs pa. tertio xp̄i augmẽtantis poteſtas ibi. ſuſtulerunt. Pꝛimo tangitur dei miſerantis liberalitas. Naꝫ dicit miſerioꝛ ſuper turbas. Unde reges et domini